

[Kirkeministeren.]

min mening er alt for dyrt. Men når indtægterne på denne måde bliver relativt små, så må udgifterne væsentligt dækkes over ligning for medlemmerne af folkekirken, uanset at det jo dog drejer sig om et anliggende, som de lokale samfund, kommunerne, må siges at være fælles om.

Endvidere kan man spørge, hvad staten måtte komme til at betale for vedligeholdelsen af vore gamle kirker, der jo hovedsagelig er middelalderkirker og uvurderlige kunstskatte, også på grund af det, de rummer af kunstskatte ud over bygningerne, hvis ikke den kirkelige ligning dækkede det meste af udgifterne. Jeg tror, den højtærede kulturminister i så fald måtte se sig nødsaget til at henvende sig til det høje ting om en meget betydelig forøgelse af nationalmuseets bevilling.

Den registrering af borgerlige begivenheder, fødsler og meget andet, som varetages af folkekirkens embedsmænd, er også en besparelse for stat og kommune. Men det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen er måske heller ikke i princippet uenig med mig i, at staten under den nugældende lovgivning må understøtte folkekirken til en vis grad. Han synes måske blot, at statens tilskud er kommet lovligt højt op, og det kan han have ret i, det synes jeg faktisk også. Det er i alt fald højere end nogen sinde før — i den retning går det jo — og det har sin forklaring i, at staten i henhold til den folkekirkelige lønningslov, § 73, bl. a. betaler overenskomsttillæg og regulerings-tillæg til præstelønningerne fuldt ud og ligeledes det fulde bestillingstillæg. Disse tillæg spiller på grund af den økonomiske udvikling i de senere år en meget stor rolle i forhold til den egentlige pensionsgivende indtægt, altså grundløn og alderstillæg, og derfor figurerer der på finansloven et stats-tilskud til præstelønninger og pensioner, som ligger en del over, hvad det ville have beløbet sig til, hvis vi havde haft en økonomisk mere normal udvikling siden 1958, da lønningsloven blev vedtaget. Men lad os håbe på, at der i en ikke uoverskuelig fremtid kommer nye lønningslove, hvorved ikke blot den her omtalte, men adskillige andre større skævheder kan blive rettet op.

Jeg kan i øvrigt i denne forbindelse ikke lade være at nævne det helt ud urimelige

forhold, at provster, der ud over deres præstegerning har et betydeligt ekstrarbejde af administrativ art, ikke får noget som helst økonomisk vederlag for det, takket være den gældende bestillingstillægsordning, der kun giver dem et udlignings-tillæg, for at de ikke direkte skal være ringere stillet, end hvis de ikke havde påtaget sig provstegerningen.

Hvis man så til sidst vil spørge: hvad er da det normale tilskud fra statens side? kan jeg sige, at det stort set gennem årene har svaret til $\frac{1}{3}$ af samtlige udgifter. Det kan blive noget over eller noget under, men det er noget; man ved finanslovsforslagets udarbejdelse fra ministeriets side kun har forholdsvis ringe indflydelse på, fordi det på forhånd er fastsat i en anden lov, nemlig den førnævnte folkekirkelige lønningslov, hvor stor en del af lønningerne, der skal uredes af statskassen. Dette beror så igen på, hvor store tillæg, der til enhver tid ydes i statens og i folkekirkens tjeneste. Det er mig ikke muligt at sige, hvor stor en del det for 1966-67 budgetterede statstilskud på 90 mill. kr. udgør, målt med kirkens samlede udgifter, idet ministeriet ikke har kendskab til de mange lokale budgetter landet over. I øvrigt beror ca. 78 mill. kr. af de 90 mill. kr. netop på disse lønningsforhold. Vi får først klarhed over forholdet imellem statsydelse og kirkelignede udgifter, når materialet er behandlet i statistisk departement, i hvis årbøger der er oversigter over samtlige ligningsbeløb. Det sidste tal, jeg kender, er fra 1963-64, hvor udgifterne i alt var på 208 mill. kr., hvoraf 64 mill. kr. blev dækket gennem statstilskud. Jeg ville tro, at de samlede udgifter nu måtte være oppe på noget i retning af 240 mill. kr., når man tager den økonomiske udvikling i betragtning, men jeg kan som sagt ikke sige noget helt præcist derom. Det ærede medlem vil dog forstå, at der i en kommende lønningslov er mulighed for at overføre endog ganske betydelige beløb fra staten til den kirkelige ligning.

Ministeren for Grønland (Carl P. Jensen):

Det ærede medlem hr. Knud Hertling omtalte en række problemer vedrørende bl. a. bevillingerne til Grønland og gav, tør jeg vel sige, udtryk for en meget behersket tilfredshed.